

بازتاب‌بین‌المللی

فیلم جدید حاتمی‌کیا در رسانه‌های کانادا

«**به وقت شام**» چگونه یک فیلم متفاوت است
در حالی که ابراهیم حاتمی‌کیسا جدیدترین اثرش را با نام «به وقت شام» در ابعاد جهانی و به سه زبان عربی، انگلیسی و روسی ساخته است، اکثر رسانه‌های خارجی به ساخت این فیلم و اظهارنظرها بعد از اکران در سی و ششمین جشنواره فیلم فجر واکنش نشان داده‌اند.

در ادامه این واکنش‌ها «گلوبال رسرچ» کانادا در مطلبی با اشاره به فیلم سینمایی «به وقت شام» با تیتُر «به وقت شام فیلمی درام درباره داعش» با نگارش یادداشتی نوشت: دو خلبان ایرانی که در حال حمل وسایل امدادی هستند، در مأموریت ویژه‌ای قصد نجات مردم سواری ای را دارند که در محاصره داعشی‌ها هستند. آنها در این مسیر با چالش‌های بسیاری روبه‌رو می‌شوند. در جریان فیلم نیروهای داعش به آنها حمله می‌کنند و آنها را گروگان می‌گیرند. اسم این فیلم «به وقت شام» است و یک فیلم درام جدید از ابراهیم حاتمی‌کیا، کارگران مشهور بین‌المللی است. حاتمی‌کیا پیش از این صنعت فیلمسازی جهانی را به خاطر توجه بسیار محدود به جنایات داعش محکوم کرده بود. وی در این ارتباط گفته بود این کم‌توجهی عمومی باعث شده تا او شروع به تولید فیلم در مورد خشونت گروه تروریستی داعش کند. او خود را یک سرباز فداکار جمهوری اسلامی ایران نامید و فیلمش را به کسانی که جان خود را در راه مبارزه با داعش فدا کرده‌اند، تقدیم کرد.

حاتمی‌کیا نقطه نظرهای جامعی را در فیلمش در نظر گرفته است. یکی از نقش‌های اصلی یک مرد تازه کار است که به طور داوطلبانه به سوریه رفته و مادرش (مادر همسرش) که به طور شدت با این تصمیم مخالف است، سعی دارد او را بازگرداند. این زن نماینده بخشی از جامعه ایران است که درمورد کمک‌های ایران به مبارزه با داعش شک و تردید دارند و رسانه‌های اصلی جریان غریبی معمولاً به آنها اشاره می‌کنند. این فیلم همچنین نقش عربستان سعودی را در کنار نیروهای جهادی امریکایی و اروپایی که به خاطر فشارهای اقتصادی و تضادهای فرهنگی به افراط‌گرایان ملحق شده‌اند، به تصویر می‌کشد.

تهران همیشه از نقش امریکا در جنگ علیه داعش انتقاد کرده است. به عقیده ایران، واشنگتن در حالی خود را به عنوان نجات‌دهنده مردم سوریه معرفی می‌کند که همواره از گروه‌های افراط‌گرایان ملحق شده‌اند، به تصویر می‌کشد.
جورجیتری برای مقابله با رژیم بشار اسد حمایت کرده است.
جمهوری اسلامی ایران با صدور حمایت از مستعبدیدگان در جنگ علیه داعش فعال بوده و همواره به سوریه و عراق مشاوره‌هایی نظامی ارائه داده است. بسیاری از مردم ایران نیز داوطلبانه برای مبارزه با افراط‌گرایان خودشان به جنگ رفته‌اند. این فیلم به شدت توسط مخاطبان با اقبال رو به رو شد و توسط بسیاری از مقامات ایرانی نیز مورد تحسین قرار گرفت.
قاسم سلیمانی، فرمانده سپاه قدس ایران و محمد جواد ظریف، وزیر خارجه این کشور هر دو از آخرین فیلم حاتمی‌کیا به عنوان شاهکار یاد کردند.

■ **قهرمانان ایران فیلم را تحسین می‌کنند**

سردار سلیمانی هنگام تماشای فیلم به من گفت که این فیلمی بسیار جذاب بود و باعث شد که او اشک بریزد. سردار سلیمانی همچنین افزود: واقعاً جنایات داعش و نیز در د مردم سوریه در این فیلم منعکس شده است. وزیر امور خارجه ایران همچنین این فیلم را به عنوان یک شاهکار منحصر به فرد توصیف نمود و افزود: این فیلم واقعاً بی نظیر بود.

او گفت: «به وقت شام» در مورد ارزش قهرمانانی است که برای همه ما جنگیدند، همچنین این اثر یک تصویر کامل از مردان و زنانی است که برای آن بین برهن فاجعه داعش در منطقه تلاش کردند. سردار سلیمانی همیشه حضور باقری، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح ایران نیز این فیلم را به عنوان اثری باشکوه و افتخار آمیز تحسین کرد و گفت: این فیلم موفق شده است تا شجاعت جنگجویان علیه داعش را نشان دهد.

به پاسخ به سؤال من در مورد نظرش در ارتباط با فیلم او اضافه کرد: با تماشای این فیلم من، می‌خواهم از سردار سلیمانی و تمام مدافعان مقدسی که زندگی خود را برای تأمین صلح در منطقه قربانی کرده‌اند، قدر دانی کنم. «به وقت شام» توسط سازمان هنر و رسانه اوج تولید شده است. این مؤسسه مستقر در تهران در حوزه تولید آثار انقلابی در هنر و سینما فعالیت دارد. مؤسسه اوج رسانه‌های مستقل را در سراسر جهان ترویج می‌کند تا یکدیگر متحد شده و با تسلط رسانه‌های جریان اصلی مبارزه کنند. این سازمان از همه رسانه‌های مستقل می‌خواهد حقیقت را در سراسر جهان بازتاب دهند.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سر دبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۳
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸.نمابر: ۶-۸۸۴۵۶۳۴۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۳۲۵ | پنج‌شنبه ۲۴ اسفند ۱۳۹۶ | ۲۶ جمادی‌الثانی ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۳:۱۲ | غروب آفتاب: ۱۸:۱۴ | اذان مغرب: ۱۸:۳۰ | نیمه شب: ۲۳:۳۱ | اذان صبح فردا: ۰۴:۵۱ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۱۰

تهیه‌کننده سریال نوروژی «پایتخت» در گفت‌وگو با «جوان»:

«پایتخت ۵» نوآوری‌هایی در سینما و تلویزیون ایران و جهان دارد

نمی‌دیدند.

به نظر تان پایتخت تا چه زمانی امکان تولید دارد؟

همیشه گفته‌ایم که ادامه پایتخت به سه رکن اساسی بستگی دارد:

اول: مخاطب آیا همچنان علاقه‌مند به دیدن پایتخت دیگری می‌باشد یا نه... نیازسنجی شود و علاقه‌مندی مخاطبان ارزیابی شود.

دوم: آیا مدیران فرهنگی و تلویزیون علاقه دارند که به این نیاز مخاطبان پاسخ مثبت بدهند و روی ادامه پایتخت به عنوان یک برند و یک اثر فرهنگی ملی سرمایه‌گذاری کنند یا نه؟

و سوم اینکه آیا تیم پایتخت و نویسندگان تازه‌ای دارند یا نه؟ چون ما معتقدیم که هرگاه حرف تازه‌ای برای زدن داشته باشیم و به ورطه تکرار خودمان نیفتیم، حتماً به ادامه آن فکر خواهیم کرد.

بعد از تجربه پخش پایتخت در ماه رمضان و افزایش قسمت‌های این مجموعه، بازگشت به پخش نوروژی برای گروه سخت نبود؟

پایتخت اساساً سریالی نوروژی است. به دلیل حال خوش مردم در عید و بهار که همگام با حال خوش سریال پایتخت است، عید بهترین وقت پخش سریال پایتخت است اما از سویی دیگر پایتخت به دلیل حرف‌های اجتماعی و دینی خوبی که می‌زند، می‌توانست حال مردم را در ماه مبارک هم خوش نماید.

پایتخت می‌تواند الگویی برای ساخت مجموعه‌های چند فصلی باشد؟

تجربه پایتخت نشان می‌دهد هرگاه سریالی هم از لحاظ محتوا و هم ساختار مورد توجه مردم قرار گیرد، این قابلیت و ظرفیت را دارد که به سیزن‌های بعدی کشیده شود. در همه دنیا نیز اینگونه است. تداوم سریال‌ها نه به خواست سازندگان و نه به خواست مدیران است، بلکه براساس خواست مخاطب است. شکل می‌گیرد.

آیا بهتر نیست صداسویما با اعتماد به گروه‌های موفق سریال ساز، به سمت تولید مجموعه‌های چند فصلی برود؟

این تجربه‌ای است که هم اینک در تمام دنیا اتفاق می‌افتد. یک فصل از سریالی ساخته می‌شود، نیازسنجی می‌شود، آمار مخاطبان به شکل واقعی درمی‌آید و سپس آن تیم اولیه، متعهد می‌شوند و مدیران نیز عین صورت به ضد خود عمل می‌کنند.

پایتخت ۵ براساس ضرورت فیلمنامه میاحثی را مطرح می‌کرد که با اهداف فرهنگی و هنری مؤسسه اوج همسو می‌نمود. از سوی دیگر، به لحاظ امکانات سخت افزاری و نرم افزاری، اگر مؤسسه اوج ما را حمایت نمی‌کرد، شاید اسمال، مردم پایتخت ۵ را

حکمت

حکمت ۳۰۶

اجل و سرنوشت قطعی، برای حفظ

انسان کافی است.

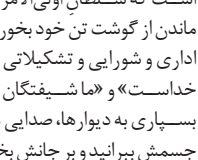
نما حسین کشتار

نقد «جوان» بر کتاب «رهش» نوشته «رضا امیرخانی»

این راهش نیست

نویسنده با اصرار بر توصیفات جزئی و لحنی ظاهراً گزارشی اما بی‌رحمانه و بدون شفقت و همدردی، مخاطب را مجبور به تماشای آن می‌کند. فصل چهار که از کل کتاب است، مانفیسست و اعلام موضع نویسنده است درباره ۳۰ سال اخیر.

روای در این فصل، تهران - و چه بسا ایران- زن بدکارهای است که سلطان اولی‌الامر مجبورش می‌کند برای زنده ماندن از گوشت تن خود بخورد و «همین امروز در جلسات اداری برای گرفتن این باغ از دست اجنبی نمی‌کنم. اینکه باغ خداست» و «ما شیفتگان خدمتیم و...» اما اگر گوش بسپاری به دیوارها، صدایی می‌شنوی که می‌گوید: «از جمش بربراند و بر جانش بخورانید...»

با این همه رهش اساساً ادبیات نیست، چه اینکه مدام اظهار

موضع می‌کند و به طرز ی عبران و از پشت تریبون حرف می‌زند. از یک طرف به شعاری‌ترین شکل ممکن (در کتاب و خارج از کتاب و در مصاحبه‌های نویسنده که قرار است در راستای مخایره پیام کتاب عمل کنند) علیه شهردار است کار افتاده است و از طرف دیگر طرفدار حفظ خانه «برای من خانه مهم‌تر از شهر و شهر مهم‌تر از کشور است» و لوبو بهای اسپرند مملکت به دست اجنبی. «هن هیچ کاری راحت به هر بهانه‌ای و چتربازی و الخ... تقلیل ادبیات به بنشیند و شیر سالم بخورد و صوفیانه فرصتی اگر دست داد با زن و بچه مردم چتربازی کند و کاری کند که طفل لیا، روی سر این شهر (و مملکت؟) و حتی مردم جیش کند. «... راحت باش اولیا... ششماره یک را انجام بده...» و کتاب «هش» با افتادن قطره‌ای از شماره یک اولیا روی روزنامه مردی که در خیابان پرسه می‌زند به پایان می‌رسد! این بود رهش امیرخانی؟

در نهایت باید به خالق رهش گفت، نویسنده‌ای که از شر خودش و آثارش خلاص نشود، چنه‌اش ته می‌کشد و به تکرار می‌افتد. درگیر رسم‌الخط خاص داشتن می‌شود و تفاوت‌نمایی و تظاهر و کشاندن پای شخصیت کتاب‌های گذشته به هر بهانه‌ای و چتربازی و الخ... تقلیل ادبیات به جایی برای اظهار موضع و سخنرانی، گرچه در لحظه با پشت‌زانه برند نویسنده ممکن است هیاهویی به پا کند و صفی تشکیلی دهد اما نمی‌تواند زمان را تاب بیاورد و شخصیت‌پرداز و دیالوگ‌نویسی حتی در سریال‌های آیکو کماکان و بیش از هر چیز به داستان نیاز داریم و تماشای رنج دیگران، چه اینکه به قول هوارد هاکس «هنوز ذخیره قصه‌های دنیا نه کشیده.»

ادبیات

در نشست نقد و بررسی رمان «برادر انگلستان» مطرح شد

رمانی که سیاسی است ولی ما را به قضاوت سیاسی و نمی‌دارد

کیاسری رئیس کانون ادبیات امروز ایران گفت: من به عنوان مخاطب جدی ادبیات داستانی، این رمان را دنبال کرده‌ام. ایشان را به عنوان یک شاعر می‌شناسند زیرا در شعر به ویژه غزل، صاحب سبک و شیوه‌ای هستند و همچنین در قالب‌های دیگر شعر آزاد، شاعر تثبیت شده‌ای است. آقای فروزه در ادبیات آدم پرکاری است، از جمله در سفرنامه نویسی، تصحیح نسخ و نسخه‌شناسی، مقدمه نویسی و... از کارهای او می‌توان مثال زد اما رمان نویسی فروزه مایه حیرت است.

یک منتقد ادبی در چهار صدوسی و ششمین نشست هفته کانون ادبیات ایران که به نقد و بررسی رمان «برادر انگلستان» نوشته «علیرضا قزو» اختصاص داشت، عنوان کرد که این رمان سیاسی است ولی ما را به قضاوت سیاسی و نمی‌دارد.

در ابتدای این نشست که روز گذشته در محل سالن اجتماعات کانون ادبیات ایران برگزار شد چند صفحه از صفحات آغازین رمان توسط نویسنده کتاب قرائت شد و سپس هادی سعیدی

این ایم اعلام مواضع و بحث‌هایی درباره برخی تحولات در عرصه مدیریت موسیقی میان جامعه موسیقی در جریان است. از این رو بنا بر مسئولیت هنری و اخلاقی و بر اساس تجربیات حرفه‌ای خویش در این سال‌ها، بیان نکاتی را ضروری می‌انیم. چنانکه جمعی از همکاران عزیزمان نیز دغدغه‌های خود را در قالب نامه‌هایی خطاب به مسئولان در این روزها منتشر کرده‌اند اما این بار خطاب ما نه مسئولان، بلکه جامعه هنری موسیقی است.

بی‌شک آقای علی‌تری یکی از مدیران بسیار لایق و کارآمد در عرصه موسیقی محسوب می‌شود. خصائل انسانی و منش حرفه‌ای ایشان در این سال‌ها نقش کلیدی در جلب اعتماد و همکاری بسیاری از موسیقیدانان با مراکز ذریبط داشته است. موسیقیدانی که سال‌ها رغبت چندانی به همکاری با مراکز مربوطه نشان نمی‌داندند.